

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 15T/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010617
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117010617.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. B. F., nar. XX.XX.XXXX pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 18. decembra 2018, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná B. F., nar.: XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., I.. I. č. XXXX/X, prechodne bytom bez prihlásenia F., T. č. XX,

je vinná, že

napriek tomu, že si dňa 15.08.2016 v Trnave na Hlavnej ulici č. 49 na Okresnom súde Trnava osobne prevzala výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn.: OT/183/2016 zo dňa 15.08.2016, právoplatným dňa 15.08.2016, kde vo výzve jej bol určený termín nástupu do výkonu trestu najneskôr v lehote ôsmich dní od prevzatia výzvy na nástup trestu, túto výzvu v mieste svojho trvalého pobytu a na iných miestach v Slovenskej republike nerešpektovala, do výkonu trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby, Gucmanova č. 19/670, Leopoldov bez vážneho dôvodu v lehote stanovenej súdom nenastúpila, pričom do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov bola na základe nariadenia výkonu trestu odňatia slobody vydaného Okresným súdom Trnava dodaná až dňa 22.09.2016 policajnou hliadkou,

teda

marila výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpila výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

čím spáchala

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej ukladá trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 04.04.2017 na obžalovanú obžalobu č. 1 Pv 28/17/2207-7 na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku. Súd o obžalobe rozhodol trestným rozkazom dňa 13.05.2017, ktorým obžalovanú uznal vinným na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe a uložil jej nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením odsúdenej do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaná podala proti trestnému rozkazu odpor, preto súd o obžalobe rozhodoval na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.12.2018 obžalovaná po porade so svojim obhajcom a po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že sa cíti byť vinná a spáchanie skutku veľmi ľutuje. Súd po kladnom vyjadrení prokurátora vyhlásenie obžalovanej prijal a súčasne vyhlásil, že ďalšie dokazovanie vykoná len v súvislosti s výrokom o treste.

Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplynulo, že táto má vykázané štyri odsúdenia. Obžalovaná bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu krádeže rozsudkom Okresného súdu Hodonín sp.zn. 19T/217/2015, právoplatným dňa 02.02.2017, kde jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok, pričom obžalovaná sa osvedčila dňa 19.03.2018. Obžalovaná bola ďalej trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/22/2016 zo dňa 29.01.2016, právoplatným dňa 29.01.2016 uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok. Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/26/2016 zo dňa 23.03.2016, právoplatným dňa 24.08.2016 bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/22/2016 zo dňa 29.01.2016. Obžalovaná bola napokon trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/183/2016 zo dňa 15.08.2016, právoplatným dňa 15.08.2016 uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonala dňa 19.03.2017.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR a z odpovede na lustráciu v registri priestupkov vyplynulo, že obžalovaná bola opakovane priestupkovo prejednávaná, kedy dňa 12.03.2015 neuposlúchla výzvu verejného činiteľa, dňa 26.03.2015 spáchala priestupok proti majetku - drobnú krádež, dňa 25.04.2016 narušila občianske spolunažívanie iným hrubým spávaním, keď odmietla vrátiť požičaný telefón, dňa 21.07.2016 spáchala priestupok proti majetku - drobnú krádež a dňa 29.08.2016 neuposlúchla výzvu verejného činiteľa a súčasne úmyselne narušila občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví, keď príslušníka PZ opakovane pohrýzla.

Z rodného listu vyplynulo, že v knihe narodení matričného úradu Bratislava - Nové Mesto vo zväzku č. 91, ročník XXXX, na strane XX pod poradovým číslom XXXX je zapísané narodenie G. D. F., ktorý sa narodil dňa XX.XX.XXXX a je dieťaťom obžalovanej a otca D. F., nar. XX.XX.XXXX.

Z prepúšťacej správy Národného ústavu detských chorôb zo dňa 02.08.2018 vyplynulo, že maloletý G. D. F. bol hospitalizovaný na Neonatologickej klinike od 31.07.2018 do 02.08.2018 ako pacient po laparotomii a plastike diafragmy vľavo pre ľavostranno posterolaterálnu diafragmatickú herniu, pričom po hospitalizácii bol v stabilizovanom stave prepustený do domácej starostlivosti.

Zo zmluvy o krátkodobom podnájme bytu vyplynulo, že spoločnosť R&J Company, s.r.o. ako nájomca dala obžalovanej do podnájmu 2-izbový byt č. 41 s príslušenstvom v Trnave na ul. T. č. XX za mesačné nájomné vo výške 530,- Eur mesačne na dobu od 15.05.2018 do 31.05.2019.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovanej bolo v mesiacoch 06/2018 až 11/2018 vyplácané materské vo výške cca 350,- Eur mesačne s výnimkou mesiaca 06/2018, kedy jej bolo vyplatené 239,40 Eur.

Z pracovnej zmluvy a jej prílohy zo dňa 05.04.2018 vyplynul, že obžalovaná je zamestnancom spoločnosti SLOVCLEAN a.s. so sídlom Bratislava, Račianska 96, pričom pre túto spoločnosť vykonáva upratovacie práce ako upratovačka od 06.04.2018 za základnú mzdu 2,80 Eur/hod./brutto, pričom pracovný pomer je dohodnutý na dobu určitú do 31.12.2018.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová zo dňa 03.03.2017 vyplynulo, že správanie obžalovanej vo výkone trestu odňatia slobody je bezproblémové, táto ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, snaží sa zapájať do činností pre jej všeobecný rozvoj najmä čistiaceho a upratovacieho charakteru. Obžalovaná bola v adaptačnej fáze na nástupnom oddiele zaradená na pracovisko priemyselného charakteru špecializujúce sa na montáž protipožiarnych komponentov, pracuje kvalitne, je snaživá. K spáchanej trestnej činnosti krádeže zaujíma čiastočne kritický postoj a svoju predchádzajúcu závislosť na drogách priznáva.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol obžalovanú uznať vinnou podľa obžaloby a uložiť jej trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca navrhol, aby súd vzhľadom na časový odstup od spáchania trestného činu a skutočnosť, že obžalovaná od tej doby vedie príkladný život, riadne sa zamestнала, založila si rodinu a skutok spáchala v stave zmenšenej pričetnosti v závislosti na drogách a teraz drogy neužíva, aby súd podľa § 40 Trestného zákona rozhodol o upustení od potrestania obžalovanej resp. uložil podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici.

Obžalovaná uviedla, že spáchanie skutku veľmi ľutuje, hanbí sa za to, vedie riadny život, stará sa o svojho maloletého syna, ktorý musel absolvovať operáciu a jeho zdravotný stav si vyžaduje kontroly, a preto by nechcela ísť do výkonu trestu odňatia slobody.

Odôvodnenie výroku o treste:

Páchateľ prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa potrestá trestom odňatia slobody až na dva roky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 40 ods. 1 písm. a) až d) Trestného zákona od potrestania páchatela prečinu, ak ním nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, možno upustiť, ak

a) páchatel priznal spáchanie prečinu, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave a ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na doterajší život páchatela možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu,

b) prečin spáchala osoba z donútenia v priamej súvislosti s tým, že bol na nej spáchaný trestný čin obchodovania s ľuďmi podľa § 179, trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 až 202, alebo trestný čin výroby detskej pornografie podľa § 368,

c) súd prijme záruku za nápravu páchatela a má za to, že vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, povahu spáchaného prečinu a osobu páchatela uloženie trestu nie je potrebné, alebo

d) prečin spáchal v stave zmenšenej pričetnosti a súd má za to, že ochranné liečenie, ktoré mu zároveň ukladá, zabezpečí ochranu spoločnosti a nápravu páchatela účinnejšie ako trest; to neplatí, ak si stav zmenšenej pričetnosti spôsobil vplyvom návykovej látky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona Súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona Pri povolení podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Obžalovaná spáchanie trestného činu priznala, tento úprimne oľutovala a urobila vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prijal. Vzhľadom na uvedené nebolo potrebné dokazovať vinu obžalovanej.

Pokiaľ ide o trest, ktorý súd obžalovanej ukladal, zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to priznanie spáchania trestného činu a jeho úprimné oľutovanie podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu príťažujúcu okolnosť, že obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Súd tak nemenil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu a obžalovanej ukladal trest odňatia slobody od 0 do 2 rokov.

Čo sa týka konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, súd považuje trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace za taký trest, ktorý je spôsobilý zabezpečiť ochranu spoločnosti pred obžalovanou tým, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil skutočnosť, že od spáchania trestného činu uplynuli viac ako dva roky, pričom obžalovaná po spáchaní trestného činu nebola ani priestupkovo prejednávaná a ani trestne stíhaná. Súd je toho názoru, že výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp.zn. 0T/183/2016 bol pre obžalovanú dostatočným a spôsobilým zabezpečiť jej prevýchovu, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, z ktorého vyplynulo, že obžalovaná po výkone trestu odňatia slobody vedie riadny život. Obžalovaná sa riadne zamestnala, založila si rodinu a svojím prístupom k životu preukazuje, že sa viac do rozporu so zákonom nechce dostať.

Na druhej strane nemožno nezohľadniť, že obžalovaná bola doposiaľ 4x súdne trestaná za majetkovú trestnú činnosť, a preto je súd toho názoru, že podmienený trest odňatia slobody je najúčinnjším trestom vo vzťahu k obžalovanej, pretože hrozba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanú podľa názoru súdu posilní v jej rozhodnutí viesť riadny život. Súd zároveň uvádza, že zvažoval aj uloženie iného trestu ako trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide napr. o peňažný trest súd tento neukladal, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaná je na materskej dovolenke, poberá materské a jej pracovný pomer, ktorým si privyrábala, je dohodnutý len na dobu určitú do 31.12.2018. Uloženie peňažného trestu by tak negatívne ovplyvnilo aj život maloletého syna obžalovanej, ktorý potrebuje jej osobnú starostlivosť. Pokiaľ ide napr. o trest domáceho väzenia, tento by prakticky pre obžalovanú, ktorá je na materskej dovolenke, nebol trestom.

Súd si je vedomý skutočnosti, že obžalovaná spáchala úmyselný prečin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/26/2016 zo dňa 23.03.2016, právoplatným dňa 24.08.2016 (pozn. zohľadňujúc aj podmienené odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/22/2016 zo dňa 29.01.2016, právoplatným dňa 29.01.2016), a teda podľa ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona sa ustanovenie § 49 ods. 1 Trestného zákona o možnosti podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody nepoužije.

Ak však napr. ustanovenie § 50 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého Ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže..., umožňuje súdu výnimočne vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti aj v prípade, ak odsúdený svojim konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu - a týmto ustanovením nie je vylúčené to, aby takouto okolnosťou bolo aj spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, potom sa ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona v prejednávacom prípade javí ako neprimerane tvrdé.

Porovnajme pritom dva možné príklady: 1/ V prvom prípade je páchatel' odsúdený a je mu uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou. V skúšobnej dobe spácha druhovo inú trestnú činnosť menej závažného charakteru a súd mu uloží „len“ peňažný trest, t.j. trest, ktorý nie je spojený s odňatím slobody. 2/ V druhom prípade pôjde o tú istú situáciu, ale súd za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloží nepodmienečný trest odňatia slobody. Tá istá situácia, ale diametrálne iný výsledok, pokiaľ ide o dôsledok vo vzťahu k páchatel'ovi.

V prípade obžalovanej podľa názoru súdu do popredia musí vystúpiť prvok individuálnej prevencie, pričom súd je toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanej s podmieneným odkladom jeho výkonu bude mať na osobu obžalovanej výrazne silnejšie pôsobenie, ako uloženie akéhokoľvek iného alternatívneho trestu.

Súd preto obžalovanej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenčne odložil, pričom skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov považuje za primeranú tak vo vzťahu k závažnosti spáchaného prečinu ako aj vo vzťahu k obžalovanej deklarovaným rozhodnutím viesť už natrvalo riadny život.

Vo vzťahu k obhajcom uvádzanému ustanoveniu § 40 Trestného zákona o možnosti upustenia od potrestania súd uvádza, že ani jedna z možností uvedených v ods. 1 pod písmenami a) až d) nebola v prípade obžalovanej aplikovateľná, a to z dôvodu, že obžalovaná nespáchala prečin z donútenia v priamej súvislosti s tým, že by na nej bol spáchaný niektorý z trestných činov uvedených v § 40 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, nikto záruku za nápravu neponúkol v zmysle § 40 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, zmenšená príčetnosť obžalovanej pri spáchaní prečinu v zmysle § 40 ods. 1 písm. d) nebola preukázaná a život obžalovanej pred spáchaním prečinu v zmysle § 40 ods. 1 písm. a) Trestného zákona nezadával dôvodné očakávanie, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jej nápravu.

Vo vzťahu k ustanoveniu § 10 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'ja je jeho závažnosť nepatrná súd udáva, že toto ustanovenie v prípade obžalovanej

nie je možné aplikovať z dôvodu, že táto musela byť do výkonu trestu, do ktorého napriek výzve sama nenastúpila dodaná príslušníkmi PZ.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.